
הגדה
של
פסח

החדש

הזה לכם ראש חדשים
ראשון הוא לכם
לחדשי השנה
חדש האביב

ובחדש האביב בארבעה עשר בו

פסח

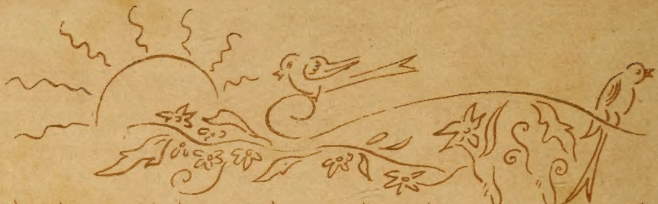
הוא

זמן חרותנו

כי בעצם היום הזה יצאו בני ישראל
ממצרים

היום הזה לכם

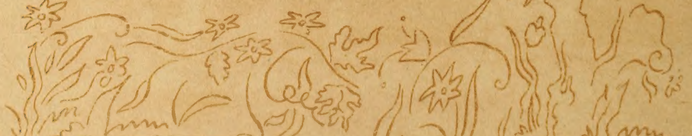

כִּי הִנֵּה הַסְּתָו עָבָר
הַגֶּשֶׁם חָלַף הָלַךְ לוֹ
הַנִּצָּנִים נִרְאוּ בָאָרֶץ
עֵת הַזָּמִיר הִגִּיעַ
וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאַרְצֵנוּ
הַתְּאֵנָה חָנְטָה פַגֶּיהָ
וְהַגְּפָנִים סְמָדַר נָתְנוּ רֵיחַ

אֶל גִּנַּת אֱגוֹז יָרַדְתִּי
לִרְאוֹת בְּאִבֵּי הַנָּחַל
לִרְאוֹת הֲפָרְחָה הַגֶּפֶן
הֵנֵצוּ הָרִמֹּנִים

לכה דודי

נצא השדה נלינה בכפרים
נשכימה לכרמים
נראה אם פרחה הגפן
פתח הסמדר הנצו הרמונים

מה דודך מדוד
היפה בנשים
דודי צח ואדום
דגול מרבבה
חכו ממתקים

אנה הלך דודך
היפה בנשים
אנה פנה דודך
ונבקשנו עמך
לכה דודי נצא השדה
לכה דודי נלינה בכפרים

הִגִּיעַ לֵיל פֶּסַח,
כָּל הָעוֹלָם אוֹמֵר הַלֵּל
כִּי בְּלֵילָה זֶה
אוֹצְרוֹת טְלָלִים נִפְתָּחִים.

תֵּן לִרְצוֹת אַרְצָךְ
שִׁיתֵנוּ בְּרָכָה בְּדִיצָךְ
רוֹב דָּגָן וְתִירוֹשׁ בְּהַפְרִיצָךְ
קוֹמֵם עִיר בָּהּ חֶפְצָךְ
בְּטַל

וְשׂוֹבַע מָלֵא אֲסָמֵינוּ
הֲבָעַת תְּחַדֵּשׁ יָמֵינוּ
דּוֹד כְּעֶרְכְּךָ הַעֲמֵד שְׁמֵנוּ
גַּן רָוֶה שִׂימֵנוּ
בְּטַל

נְוֵה שָׁנָה טוֹבָה וּמְעֻטֶּרֶת
פְּרִי הָאָרֶץ לְגָאוֹן וּלְתִפְאֶרֶת
עִיר כַּסֻּכָּה נוֹתֶרֶת
שִׂימָהּ בְּיָדְךָ עֲטֶרֶת
בְּטַל

נברך

על הגפן ועל פרי הגפן
ועל תנובת השדה
ועל ארץ חמדה טובה
ורחבה
שנחלו אבותינו ואנו
לאכול מפריה
ולשבוע מטובה

הנני מוכן ומזומן לקים מצות כוס ראשון של ארבע כוסות

מה נשתנה

הלילה הזה מכל הלילות

שבכל הלילות אנו אוכלין
חמץ ומצה
הלילה הזה כלו מצה

שבכל הלילות אנו אוכלין
שאר ירקות
הלילה הזה מרור

שבכל הלילות אין אנו מטבילין
אפילו פעם אחת
הלילה הזה שתי פעמים

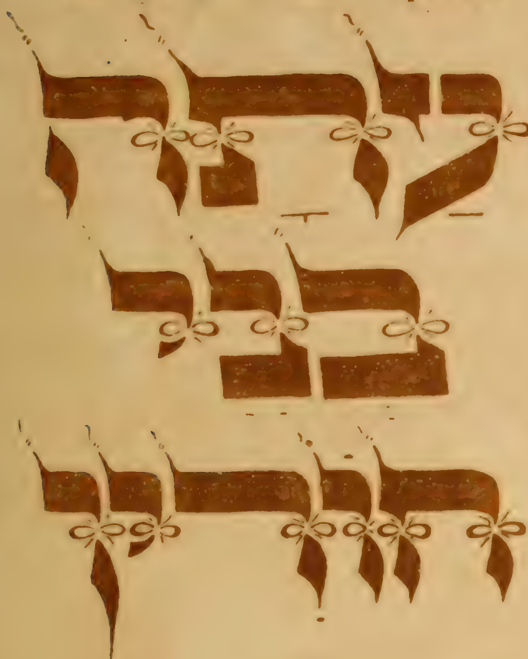
שבכל הלילות אנו אוכלין בין
יושבין ובין מסבין
הלילה הזה כלנו מסבין:

עֲבָדִים הָיִינוּ

לְפַרְעֹה בְּמִצְרָיִם וַיּוֹצִיאֵנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ מִשָּׁם בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה: וְאִלּוּ לֹא הוֹצִיא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אֶת אֲבוֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם הֲרֵי אָנוּ וּבָנֵינוּ וּבְנֵי בָנֵינוּ מְשֻׁעְבָּדִים הָיִינוּ לְפַרְעֹה בְּמִצְרָיִם: וַאֲפִילוּ כֻּלָּנוּ חֲכָמִים כֻּלָּנוּ נְבוֹנִים כֻּלָּנוּ זְקֵנִים כֻּלָּנוּ יוֹדְעִים אֶת הַתּוֹרָה מִצְוָה עָלֵינוּ לְסַפֵּר בִּיצִיאַת מִצְרַיִם וְכָל הַמַּרְבֶּה לְסַפֵּר בִּיצִיאַת מִצְרַיִם הֲרֵי זֶה מְשֻׁבָּח

עֲבָדִים הָיִינוּ

מעשה

ברבי אליעזר ורבי יהושע
ורבי אלעזר בן עזריה ורבי
עקיבא ורבי טרפון שהיו
מסבין בבני ברק והיו
מספרים ביציאת מצרים
כל אותו הלילה עד שבאו
תלמידיהם ואמרו להם
רבותינו הגיע זמן קריאת
שמע של שחרית:

וימת יוסף וכל אחיו
וכל הדור ההוא
ובני ישראל פרו
וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד
ותמלא הארץ אותם׃

ויקם מלך חדש על
מצרים אשר לא
ידע את יוסף׃
ויאמר אל עמו הנה עם בני ישראל
רב ועצום ממנו הבה נתחכמה
לו פן ירבה והיה כי תקראנה
מלחמה ונוסף גם הוא על שונאינו
ונלחם בנו ועלה מן הארץ׃ וישימו
עליו שרי מסים למען ענותו בסבלו
תם ויבן ערי מסכנות לפרעה את
פיתום ואת רעמסס׃
וכאשר יענו אותו כן ירבה וכן יפרוץ
ויקוצו מפני בני ישראל ויעבידו
מצרים את בני ישראל בפרך׃

ויהי

בימים ההם ויגדל משה ויצא אל
אחיו וירא בסבלותם, ויבקש פרעה
להרוג את משה ויברח משה וישב בארץ
מדין, ויהי רועה את צאן יתרו וינהג
את הצאן אחר המדבר ויבא אל הר
האלהים חורבה, וירא והנה הסנה
בוער באש והסנה איננו אוכל:
ויאמר משה אסורה נא ואראה את
המראה הגדול הזה מדוע לא יבער
הסנה, וירא ה' כי סר לראות ויקרא
אליו אלהים מתוך הסנה ויאמר:
משה משה ראה ראיתי את עני
עמי אשר במצרים ואת צעקתם
שמעתי מפני נגשיו, ועתה לכה
ואשלחך אל פרעה והוצא את
עמי בני ישראל ממצרים,

אֵלּוּ עֶשֶׂר מַכּוֹת שֶׁהֵבִיא הַקָּדוֹשׁ

וְאֵלּוּ

דָּם
צְפַרְדֵּעַ
כִּנִּים
עָרוֹב
דֶּבֶר

ברוך הוא על המצרים במצרים

הן

שחין
ברד
ארבה
חשך
מכת בכורות

ויהי

מקץ שלשים שנה וארבע מאות שנה
ויהי בעצם היום הזה יצאו כל צב־
אות ה׳ מארץ מצרים. ליל שמורים
הוא לה׳ להוציאם מארץ מצרים
שמורים לכל בני ישראל לדורותם׃

זכור

את היום הזה
אשר יצאתם ממצרים
מבית עבדים.

ויגד למלך מצרים כי ברח
העם ויאסר את רכבו
וכל רכב מצרים וירדף
אחרי בני ישראל וישגו
אותם חונים על הים
וישאו בני ישראל את עיניהם והנה מצרים
נסע אחריהם וייראו מאד ויצעקו ויאמרו
אל משה המבלי אין קברים במצרים לקחתנו
למות במדבר כי טוב לנו עבד את מצרים
ממתנו במדבר   ויאמר יהוה אל משה
מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו —
ואתה הרם את מטך ונטה את ידך על הים
ובקעהו ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה
ויט משה את ידו על הים ויולך יהוה את הים
ברוח קדים עזה כל הלילה וישם את הים
לחרבה ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה
והמים להם חמה מימינם ומשמאלם וירדפו
מצרים ויבאו אחריהם כל סוס פרעה רכבו
ופרשיו אל תוך הים וישבו המים ויכסו את
הרכב ואת הפרשים ולכל חיל פרעה הבאים
אחריהם בים לא נשאר בהם עד אחד:

אז ישיר משה ובני ישראל את

השירה

הזאת

אשירה לה׳   סוס ורכבו
כי גאה גאה   רמה בים:

בצאת ישראל

ממצרים
בית יעקב מעם לועז
היתה יהודה לקדשו
ישראל ממשלותיו
הים ראה וינוס
הירדן יסוב לאחור
ההרים רקדו כאילים
גבעות כבני צאן
מה לך הים כי תנוס
הירדן תסוב לאחור
ההרים תרקדו כאילים
גבעות כבני צאן
מלפני אדון חולי ארץ
מלפני אלוה יעקב

רבן גמליאל
היה אומר
כל שלא אמר שלשה דברים אלו
בפסח לא יצא ידי חובתו ואלו הן

פסח
מצה
ומרור

פסח

שהיו אבותינו אוכלים
בזמן שבית המקדש
היה קים על שום מה
על שום שפסח הקדוש
ברוך הוא על בתי
אבותינו במצרים
בנגפו את מצרים

מצה

זו שאנו אוכלים על
שום מה על שום
שלא הספיק בצקם
של אבותינו להחמיץ
שנאמר ויאפו את הבצק
אשר הוציאו ממצרים
עגות מצות כי לא חמץ
כי גרשו ממצרים ולא
יכלו להתמהמה וגם צדה
לא עשו להם

מרור

זה שאנו אוכלים על שום
מה על שום שמררו
המצרים את חיי אבותינו
במצרים שנאמר וימררו
את חייהם בעבודה קשה
בחמר ובלבנים ובכל
עבודה בשדה את כל
עבודתם אשר עבדו
בהם בפרך

בכל
דור
ודור

חייב אדם לראות
את עצמו כאילו
הוא יצא
ממצרים

קומי

תושבי מדבר

צאו מתוך השממה,

עוד תדרך רב עוד רבה המלחמה
רב לכם לנוע לנוד בערבה
ולפניכם פרושה דרך ברוכה רחבה
קומי איפוא נודדים, עזבו את השממה
אך אל יעל קולכם דרכו עז בדממה
איש בלבבו ישמע קול אלוה דובר:
לך היום אל ארץ חדשה אתה עובר!
לא, לא לחם קלקל שלו ויתן שמים
לחם עצב תאכל פרי עמל ידים!
לא לא אהל תהי ועליות שחקים
בית אחר תבנה, אהל אחר תקים
כי מדבר, המדבר תחת השמים
עוד לאלהי עולם גדול רחב ידים
ומדבר יעל הישימון דמי התגרה
תרגש תרחות שמשו

אמן

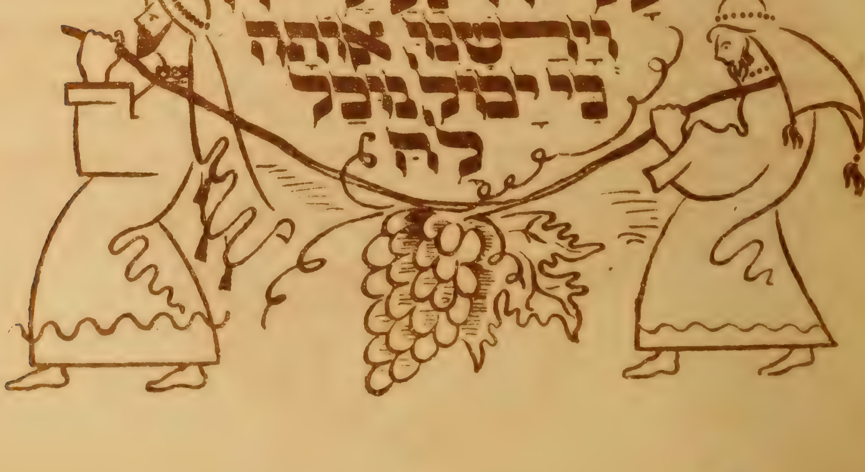
יפה - פיה

וישלח

משה אנשים
לתור את ארץ
כנען ויעלו
ויתרו ממדבר
צין עד רחב

לבא חמת ויעלו בנגב ויבאו עד נחל
אשכל ויכרתו משם זמורה ואשכול ענ
בים אחד וישאוהו במוט בשנים ומן הרמו
נים ומן התאנים וישובו מתור הארץ
ויספרו ויאמרו באנו אל הארץ אשר
שלחתנו וגם זבת חלב ודבש היא וזה
פריה אפס כי עז העם היושב בארץ והע
ערים בצרות גדולות מאד וגם ילדי
הענק ראינו שם לא נוכל לעלות אל
העם כי חזק הוא ממנו ויציאו דבת
הארץ אשר תרו אותה אל בני ישראל
לאמר הארץ אשר עברנו בה ארץ
אכלת יושביה היא וכל העם אשר
ראינו בתוכה אנשי מדות ויהס כלב
את העם אל משה ויאמר

עלה נעלה
וירשנו אותה
כי יכול נוכל
לה

ותשא

כל העדה ויתנו את קולם וילנו
על משה ועל אהרן ויאמרו אלי
הם לו מתנו בארץ מצרים או
במדבר הזה לו מתנו ויאמרו
איש אל אחיו נתנה ראש ונשובה
מצרימה וידבר ה' אל משה
ואל אהרן לאמר אמר אליהם
חי אני נאם ה' אם אתם תבאו
אל הארץ כי אם כלב בן יפנה
ויהושע בן-נון וטפכם אשר
אמרתם לבז יהיה והבאתי אותם
וידעו את הארץ אשר מאסתם
בה

הא

לחמא עניא די אכלו אבה
תנא בארעא דמצרים כל
דכפין ייתי וייכול כל
דצריך ייתי ויפסח השתא
הכא רבוא לשנה הבאה
כל הנב

השתא

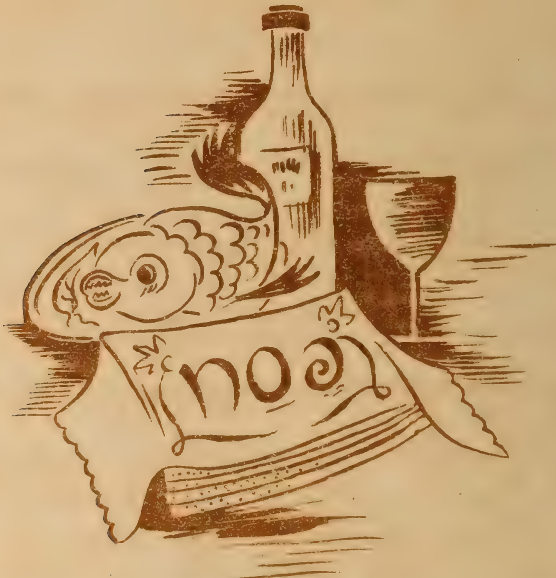
כל הנב בני חורין

ברוך
על
המצוה

אשר גאלנו וגאל את
אבותינו ממצרים והגי
ענו הלילה הזה לאכל
בו מצה ומרור
כן יגיענו למועדים ולרגלים אח
רים הבאים לקראתנו לשלום
שמחים בבנין ארצנו וששים במע
שי ידינו

הנני
מוכן ומזומן לקיים מצות כוס שני של
ארבע כוסות

שלחן

עורך

ויסבה

דור גלות מצרים במדבר ויקם
דור צעיר ויעפיל ארצה ישראל
וירשנה ויתנחל בה. וישב ישראל
לבטח בארצו ואין מחריד. ותהי גם
בו לאחרונה יד הרמסי עמים הרודים
ויעקר מעל אדמתו ויהודה מארץ
לארץ והוא ללעג ולקלס בגוים
ובצאן לטבח יובל:

ויהי ישראל היתום בעמים תלוש
ממכורתו ונשרי שמש ואור בפזור על
פני כל תבל ורוחו והגותו בכל
הדרכים. בניו נותנים לזרים חילם
ומתדפקים על כל השערים לבקש
למו מקלט ושנאת ישראל מתחלחלת
בעצמות הגוים:

ויעפילו

מתי מעט מישראל ויעפילו שנית
לעלות ארצה ישראל ונעל אחריהם
חלוצים לשממה להפרותה ולחדש
ימינו כקדם, ונדע עמל קוצרים
ורינת זורעים, צהלת אביב, ואושת
קמה ונלמד ידינו קשת לעמוד
בפני צר.

והארץ זרים שולטים בה. שממתה
זועקת לבניה ושעריה נעולים
לפניהם. ונאבק במחתרת ונגבר
בסערה ונפרוץ לארץ באפלת
ליל במעפילים. והמצור עלינו
כבד והולך

החרבן

מלחמת העולם ועמנו מפרפר ברשת
הגולה עד אשר הדביקתו השואה
הגדולה - רצח אשר לא היה כמותו
מיום היות אדם עלי אדמות · ומתוך
החורבן נשאת בת-קול הדורות:
בדמייך חיי
בדמייך חיי

הבא

השעה הגדולה לבית · ישראל · שעת
תקומת מדינת ישראל ושעת מל״
חמת החרות והיא היתה גבורה ודם
אשר עקדה ותורת קרבן.
כי קשרו אויבינו יחדיו לעשות כלה
ויפשטו על ארצנו מצפון ומ״
דרום מקדם וים עם רב אשר

לא, יספר שבריי-חרב ומוריינים
ויחמו בנו פנים ואחור ואבן הגלעט
ונשקנו מועט וגברנו אל הקדיר
ותעמד ההגנה העברית בשער
ויקם צבא, ההגנה לישראל וילחמו
לחיים ולמות ובלבם שבועה —
לא להרתע

צבא ישראל מחזיק לחיל ומנצחון
לנצחון, וינהרו אליו רבים מן הנו
לה לעמד שכם אחד במערכה
ויך באויב ויניסהו, ויפתחו שערים
לשבי-גולה ויגאלו מרחבי-ארץ
והם במרים לבני-ישראל לעם
רב אשר יירשם ינחלם ביחיל
וברוח בעמל ובאחוה לו ולבניו
אחריו

ז ז ז

אחרון לשבטך
ראשון לגאולה אחינו
יהודי לבזה ידיך החזיקה
את כובד העול
ועל גאון נעוריך גבורה
הזקוף ראשך שמרת
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
עם כל נשרי שמים
ומי אדון לנו ?!
גם עתה - אם סגר עלינו
מדבר - אל נקם
במקדש נגע בנו
שיר עוז ומרי - ונקם!
לחרבות! לרמחים!
התאחדו! התמידו!
כל את השמים והתהום -
„הבו ועלינו"!

בליל סדר זה

זכור

את הורינו ובנינו אחינו ואחיותינו
אשר לא זכו להסב עמנו בליל סדר פסח זה
חללי עמנו הקדושים
כלואי המחנות בגולי הגולה אשר נפלו בחרב
עמלק של הדור הזה אנשים נשים וטף
לוחמי היערות והגיטאות
אשר חרפו את נפשם על כבוד האדם
וחרות העם, נפלו והחרב בידם
המעפילים והמגינים
אשר נפלו בהבקעת דרכים בפריצת
השערים ובהעלאת אחים על החוף
חיילי ישראל וחברינו
אשר נפלו בהגנת הישובים ובמלחמת
השחרור

יזכור
זכרם צרור
בצרור חיינו המחודשים

מי

יתן ראשי מים
ועיני מקור דמעה
ואבכה יומם ולילה
את חללי בת עמי
על ההרים אשא בכי ונהי
ועל נאות מדבר
קינה

שפך

חמתך אל הגוים

אשר לא ידעוך
ועל ממלכות
אשר בשמך לא קראו
כי אכל את יעקב
ואת נוהו השמו

שפך

עליהם זעמך
וחרון אפך ישיגם
תרדף באף

ותשמידם מתחת שמי יי

והיא

שעמדה

לאבותינו ולנו
שלא אחד בלבד
עמד עלינו לכלותנו אלא

שבכל דור

ודור

עומדים עלינו לכלותנו
והקדוש ברוך הוא
מצילנו מידם

זו אדמה

הוא לך הטובים בבנינו,
נוער טהר הקומות,
ברי לב נקיי כפים
טרם תלאת אדמות
ואתו יומם עודו שרתי
ארג תקוות יום יבוא;
אין לנו טובים מכל אלה
את הראית? ואיפה,
ואת תבכי על כל אלה
על הצמח בעתו!
מאה שערים הוד וכח
קדש לעם מכורתו
ברוך קרבנם בסוד מות
בפרי חיינו ברוחו...

לפיכך

אנחנו חיבים להלל לשבח לפאר
ולרומם את חזון החרות ואת רוח
הגבורה והאמון אשר הוציאונו
מעבדות לחרות מיגון לשמחה
מאבל ליום טוב ומאפלה לאור
גדול ומשעבוד לגאלה

הללויה

הנני מוכן ומזומן לקיים מצות כוס שלישי של
ארבע כוסות

הנה ימים באים
ונגש חורש בקצר
ודרך ענבים במשך הזרע
והטיפו ההרים עסיס
וכל הגבעות תתמוגגנה
ושבתי את שבות עמי ישראל
ובנו ערים נשמות וישבו
ונטעו כרמים ושתו את יינם
ועשו גנות ואכלו את פריהם
ונטעתים על אדמתם
ולא ינתשו עוד מעל אדמתם

פתחו לי שערי צדק
אבא בם אודה יה
זה השער ליי
צדיקים יבאו בו
אודך כי עניתני
ותהי לי לישועה
אבן מאסו הבונים
היתה לראש פנה
מאת יי היתה זאת
היא נפלאת בעינינו
זה היום עשה יי
נגילה ונשמחה בו

והיה באחרית הימים

וכתתו חרבותם לאתים
וחניתותיהם למזמרות
לא ישא גוי אל גוי חרב
ולא ילמדו עוד
מלחמה

ליל סדר פסח

שנת תש"י הוא
השני להתנח-
לותנו באדמה זו והחמישי לקיום
קבוצנו קבוץ שרידי הגולה
השדודה

מי יתן ונזכה לחוג את חג
הפסח הבא כשבי-
תנו גדל ומשגשג ובארצנו שלום
והיא מיושבת ממורדות החרמון
ועד חוף ים סוף והיא בית לרבי
רבבות אחינו הנוהרים אליה מכל
ארצות הגולה המתחסלת

הנני מוכן ומזומן לקיים מצוות כוס רביעי של
ארבע כוסות

חסל

סדור פסח
כהלכתו ככל משפטו
וחקתו כאשר זכינו
לסדר אותו כן נזכה לעשותו. זך
שוכן מעונה קומם קהל עדת מי
מנה בקרוב נהל נטעי כנה פדוים
לציון ברנה

לשנה
הבאה
בירושלים
הבנויה

ויהי בחצי
הלילה

קָרֵב יוֹם אֲשֶׁר הוּא לֹא יוֹם
וְלֹא לַיְלָה
רָם הוֹדַע כִּי לְךָ הַיּוֹם אַף
לְךָ הַלַּיְלָה
שׁוֹמְרִים הַפְקֵד לְעִירְךָ כָּל הַיּוֹם
וְכָל הַלַּיְלָה
תָּאִיר כְּאוֹר יוֹם חֶשְׁכַת
לַיְלָה

ויהי בחצי
הלילה

כי לו נאה
כי לו יאה

אדיר במלוכה בחור כהלכה
גדודיו יאמרו לו לך
ולך לך כי לך לך אף
לך לך יי הממלכה
כי לו נאה כי לו יאה.

זכאי במלוכה חסין כהלכה
טפסריו יאמרו לו
לך ולך...

עניו במלוכה פודה כהלכה
צדיקיו יאמרו לו לך
לך ולך לך כי לך
לך אף לך לך יי
הממלכה, כי לו נאה כי לו יאה

חד גדיא
חד גדיא

דזבין אבא בתרי זוזי
חד גדיא חד גדיא

ואתא שונרא ואכל לגדיא
ואתא כלבא ונשך לשונרא
ואתא חוטרא והכה לכלבא
ואתא נורא ושרף לחוטרא
ואתא מיא וכבה לנורא
ואתא תורא ושתה למיא
ואתא השוחט ושחט לתורא
ואתא מלאך המות ושחט לשוחט
ואתא הקדוש ברוך הוא
ושחט למלאך המות

חד גדיא
חד גדיא

חג
שמח

יוצא לאור ע"י קבוץ „נצר"
כתב צייר והדפיס ·יעקב צימברקנופף